

Forslag

til

Lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Fremsat den 13. oktober 1967 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 446 af 19. december 1966 som ændret ved lov nr. 142 af 2. maj 1967, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 5, ophæves.

2. § 7, *litra a*, affattes således:

„a. Gaver, der hidrører fra indsamlede bidrag, forudsat at gaven er oppebåret én gang for alle og alene har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester.“

3. I § 7 tilføjes som nyt *litra*:

„o. Beløb, der hidrører fra udbetaling af beboerindskud (boligandele eller boligindskud) samt indekstillaeg hertil, for så vidt indskuddet vedrører lejligheder, der omfattes af de i lov om boligbyggeri fastsatte regler om almennyttig boligvirksomhed.“

4. § 9, stk. 6, ophæves.

5. Efter § 9 A indsættes:

„§ 9 B. Befordringsudgifter, der er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, såfremt den skattepligtige har haft 2 eller flere arbejdssteder uden for sin bopæl eller dennes umiddelbare nærhed.

§ 9 C. Udgifter, der er nødvendige for, at den skattepligtige eller personer, der sam-

Finansmin. Skd. II. 2208-1967.

beskattes med ham, kan blive befordret mellem deres sædvanlige bopæl og arbejdspladsen, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 2-4, selv om befordringen ikke sker daglig.

Stk. 2. Ved opgørelsen af de samlede udgifter for et indkomstår kan højst medregnes et udgiftsbeløb på 2.000 kr. for hver person. Udgiften ved brug af eget befordringsmiddel opgøres efter kilometertakster, der fastsættes af finansministeren. Hvor offentlig befordring kan anvendes, kan udgiftsbeløb, som overstiger, hvad det ville koste at bruge billigste offentlige befordring, ikke medregnes.

Stk. 3. Kun den del af de samlede udgifter i et indkomstår, der overstiger 600 kr., kan fradrages.

Stk. 4. Fradrag kan kun foretages, hvis det fradragsbeløb, der opgøres efter stk. 2-3, er 100 kr. eller derover.

§ 9 D. Godtgør den skattepligtige, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægts erhvervelsen, kan han foruden det i § 9 C nævnte fradrag fratække den del af den faktiske befordringsudgift, der overstiger normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde.

§ 9 E. De i §§ 9 B—9 D nævnte fradrag kan foretages ved siden af fradrag efter § 9, stk. 1.“

6. § 13 ophæves.